

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Węgry pokrywają własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgische Staat, reprezentowane przez Minister van Werk, Economie en Consumenten, odpowiedzialnego za Buitenlandse handel, oraz przez Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie; Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie / Movic BV; Events Belgium BV; Leisure Tickets & Activities International BV

(Sprawa C-73/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Zakres stosowania – Pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” – Powództwo o zaniechanie nieuczciwych praktyk handlowych wniesione przez organ publiczny w celu ochrony interesów konsumentów]

(2020/C 297/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Belgische Staat, reprezentowane przez Minister van Werk, Economie en Consumenten, odpowiedzialnego za Buitenlandse handel, oraz przez Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie; Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie

Strona pozwana: Movic BV; Events Belgium BV; Leisure Tickets & Activities International BV

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w tym przepisie pojęcie „sprawy cywilne i handlowe” obejmuje spory między organami państwa członkowskiego a przedsiębiorcami mającymi siedzibę w innym państwie członkowskim, w ramach których organy te żądają tytułem głównym stwierdzenia istnienia naruszeń stanowiących w ocenie tych organów niezgodne z prawem nieuczciwe praktyki handlowe i nakazania ich zaprzestania, a także, tytułem żądania dodatkowego, nakazania upublicznienia orzeczenia i nałożenia kary pieniężnej.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.